

Поточе.

Мъничко поточе,
Леко и бърливо,
Низъ гора клокочи
Шумно и пълниво.

Тукъ се спустне живо
Отъ скалитъ стръмни,
Тамъ се скриий игриво
Въ долищата тъмни.

Низъ поля, долини,
Лудо отминава
Дѣто то помине
Всичко освѣжава.

А вѣтрецътъ прѣсенъ
Тихо му приглася,
Буйната му пѣсенъ
Надалечъ разнася.

В. Ив. Стояновъ.

